

Věnovat Pablu Picassovi okázale zrestaurovanou nejskvostnější výstavní síň na světě o rozloze 3800 m². Nádherné muzeum pro plodného umělce, který se rozhodl žít ve Francii. Je to zázrak, který se přesune ze všech koutů světa až do samotného srdce Paříže. Jaká pěkná ambice...

Nicméně je tato ambice zesměšňovaná v nesmyslné rozepři, která od podzimu narušuje příjemné rozpoložení na Ministerstvu kultury a mezi vysokými mocenskými představiteli. Je to složitý boj za nestálých spojenectví, jehož výsledek už je jistý. Paříž se letos v létě svého nového Picassova muzea nedočká.

Až do minulého týdne se spor osnoval v tichosti. Z ničeho nic Claude Picasso tuto aféru odhaluje. V jednom rozhovoru pro deník Figaro se Pablův syn zastupující dědice nejznámějšího malíře 20. století bouří. Ministryně kultury Aurélie Filippetti měla zamítnout plánované znovuotevření muzea v paláci Hôtel salé, které je v rekonstrukci již pět let. Claude Picasso jí vytýká, že se tak vysmívá jeho otci a že se raději vydává za zábavou na Filmový festival do Cannes, než aby dokončila tento pařížský skvost. Především ji obviňuje z toho, že chce zbavit funkce ředitelku Picassova muzea Anne Baldassari, jejíž vysokou kompetentnost Claude natolik vychvaluje. Jedná se o hromový úder, za který může hněv potomků ve stejné míře jako taktický postup a díky kterému byl přijat u francouzského ministerského předsedy Manuela Vallse, taktéž syna malíře, o tři dny později. Claude Picasso je obezřetný obchodník v čele mocné společnosti Picasso Administration, která spravuje autorská práva umělce pocházejícího ze španělské Málagy. Ví, co dělá. Odhalením tohoto dramatu veřejnosti se snaží zachránit postavení ženy, jež je v ohrožení. Ženy, která se vysmála muzeím celého světa a která je k vzteku celému vládnímu kabinetu ministerstva kultury.

hlavní význam. posun P1, P2, P5

jinak správně pochopeno, jen stylistické neobratnosti

započteno